

Ramura de măr

Flavius Laurian Duverna

Ramura de măr

M-a trezit, - de dimineață
Ciocănind discret la geam
Ramura de măr, în floare
Pe-o rază dulce de soare,
Cu-a ei salbă de mărgean
Cât mai mândră-n noul an.

Am deschis ușor fereastra
Să răspund la provocare;
Era-n alb, toată-mbrăcată
Strălucind, înveșmântată,
Și-n bucuria-mi, cea mare
I-am făcut cu drag urare:

- Bine-ai venit, rămurică
Ce-ai bătut la geam afară,
Plină de flori, să-mi aduci
Prin raze de soare dulci
Mireasma-ți de primăvară
Cu frumsețea ei cea rară!

Tu-mi trezești dorul cel viu
Cum că totu-i spre-nnoire,
Că-n verde se primenesc
Și că-n orice zi tot cresc,
Pomii pentru-a lor menire
Încă-un an pentru rodire!

Tu-mi re-aduci cu bucurie
Vestea bună-a dezvoltării,
Așa cum Domnu-a gândit
Când la-nceput le-a zidit,
Prin planul sfânt al creării
'N scopul binecuvântării!

- Prea frumoasă rămurică
Ce mi-ai ciocănit în geam,
Inima-mi, ai re-nviorat-o...
Cu mireasm-ai întremat-o
Și-alba salbă de mărgean
Ce ți-ai pus și-n acest an!

Și pe-a timpului... trecere,
Ramura de flori frumoasă!
Când vei fi de roade plină
Cu mult soare-n zi senină,
Te-oi primi cu drag în casă
Cu fructe coapte la masă!

Flavius Laurian Duverna
10 iunie 2013